

mende med, hvad jeg tidligere har tilladt mig at fremsætte, at en saadan ny Bemyndigelse her optoges. I Finansloven for det nu løbende Finansaar hedder det i § 14, at, dersom følgende Lovudkast — nemlig Udcast til Lov om Krigsskat for 1865; altsaa det Lovudkast, som jeg nylig tillod mig at omtale, der ikke er blevet til Lov — bliver vedtaget og erholder Lovkraft for Finanssaaret 1865—66, saa beregnes Indtægten deraf under den og den Conto. Men nu blev dette Lovudkast jo ikke til Lov. Jeg seer derfor ikke, at Finansministeren ifølge Finansloven for det nu gjældende Finansaar kan opføre nogen Indtægt i Statsregnskabet, der hidrører fra Krigsskatloven for 1864—65. Efter hvad jeg saaledes har tilladt mig at fremsætte, vil det efter min Formening være nødvendigt, at det bliver taget under Overveielse, om den Krigsskat, som endnu refterer for Finanssaaret 1864—65, skal udrædes af Sylland eller ikke; derimod troer jeg ikke, der kan være Spørgsmaal om, at det vilde være fornødent ved nogen Lov som den foreliggende at eftergive Krigsskatten for en bestemt By. Jeg henstiller dette til de ærede Medlemmers Overveielse.

Gad: Det, jeg tænkte paa særligt at sige, vedrører oprigtigt talt ikke det Spørgsmaal, der nylig blev reist af det ærede Medlem, som sidder her i Nærheden af mig. Da dette dog nu er bragt paa Bane, skal jeg tillade mig til hans Betragtninger at sige et Par Ord. Jeg troer, at det Spørgsmaal, som den ærede Folkethingsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) her har bragt paa Bane, med andre Ord er det store Spørgsmaal, i hvilket Forhold Skatteloven staaer til Finansloven. Det forekommer mig derfor, at der i og for sig ikke er nogen Mødsigelse i, at et Lovforslag, som det her foreliggende, kommer frem, og den Anskuelse, som jeg antager for vist, at det ærede Medlem forsvarede, nemlig, at der, for at en Skat kan opkræves, fordres foruden Skatteloven en Bemyndigelse i Finansloven for det Aar, i hvilken den skal tages til Indtægt, hvoraf i det givne Tilfælde praktiff følger, at Krigsskatten for Sylland ikke kan opkræves for indværende Aar, da den ikke findes paa dette

Aars Finanslov, og for at opkræves for Fremtiden, maa opføres i en ny Finanslov — altsaa, da det nærmest er næste Aar, her kan være Tale om —, paa den Finanslov, som foreben er kommen ind her i Thinget. — For saavidt jeg saaledes har opfattet det ærede Medlems Mening rigtigt, skal jeg, uden iøvrigt videre at indlade mig paa Spørgsmaalet, blot erklære, at jeg er enig med ham. Men det forekommer mig ikke, at dette i nogensomhelst Maade staaer i Modstrid med Forelæggelsen af den Lov, hvorom her er Tale. Den gjælder en Forandring i Skatteloven og har i og for sig ikke Noget at gjøre med Bemyndigelsen i Finansloven angaaende Opkrævelsen af Skatten.

Naar jeg begyndte med, at jeg uanset det nu omtalte Foredrag havde ønsket Ordet, saa har dette ikke sin Grund i, at jeg i Virkeligheden har Nogetsomhelst at sige om Lovens Indhold, enten for eller imod Loven. Jeg troer, at den er velbegrundet, saavel ved de Motiver, der hæfte ved den, som ved den Begrundelse, som den ærede Finansminister gav, da han indbragte den, og jeg anseer dette for tilstrækkeligt; men for mig har Loven desuden en anden Betydning. De Herrer ville vide, at der for nylig i Rigsraadet blev vedtaget en Lov om Erstatning for Krigsskade i Sylland; ved denne Lovs Behandling tillod jeg mig at indbringe nogle Forslag, hvis Hovedretning kan antydes derved, at de gik ud paa, at der paa Grund af de særlige Forhold i Fredericia skulde tages særegne Forholdsregler med Hensyn til Krigsskadeserstatningen for denne By. De Forslag, som jeg saaledes indbragte paa forskjellige Stadier af Krigsskadeserstatningslovens Behandling i Rigsraadet, vare ikke saa heldige at finde Bisald hos den daværende Finansminister, ligesom overhovedet ikke nogetsomhelst Forslag, der fremkom i Folkethinget, var saa heldigt at vinde det. Smidertid opnaaede jeg dog, hvad ingen af de andre ærede Herrer opnaaede, nemlig et Løfte af Finansministeren om, at han her i Rigsdagen vilde fremkomme med et Lovforslag, som sigtede til at fyldestgjøre, hvad jeg saaledes nærmest kunde have ønsket i Anledning af Byen Fredericias særlige Stilling med Hensyn til Krigsforholdene. Jeg